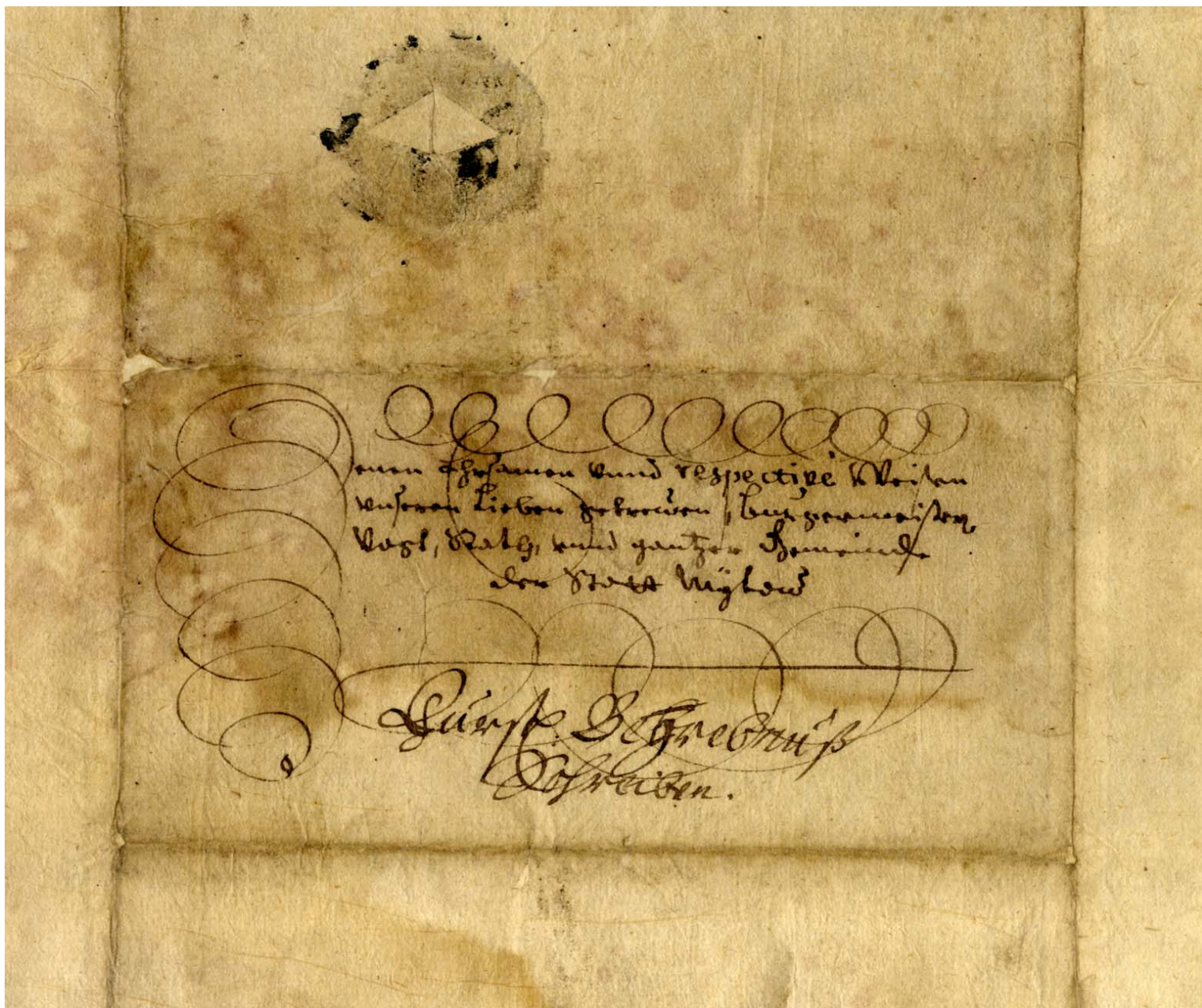

**Kurzemes un Zemgales hercoga Jēkaba aicinājums Jelgavas pilsētas
pārstāvjiem ierasties uz hercoga Frīdriha un hercoga Vilhelma bērēm
1642. gada 22. decembris**

LVVA, 554. f., 1. apr., 2531., 5., 6. lp. .

(Pašrocīgi parakstīts Kurzemes hercoga Jēkaba – Ketleru dinastijas ievērojamākā pārstāvja – dokuments
viņa valdīšanas laika sākumā)

1642 22 Dec

Handwritten decorative flourishes and initials, possibly 'I. G.' or similar, in a cursive script.

Von Gottes gnaden Jacobus
in Lissland zu Egnoland und
Gungellenen Gungel.

In dem quädigen grüß Jener, Gungellens und respective
 Altes, Lieb gebroch, aus ist in dem Gungellens, wie das
 Gungellens der allmächtig seinom inwendelbafung dars und
 Willen mich, die Willen Gungellens seinom Gungellens für
 dertesen und Gungellens Willen in Lissland zu Egnoland
 und Gungellenen Gungel s. In dem Gungellens Gungellens
 respective Gungellens Gungellens und Gungellens in dem Gungellens,
 Liffen hat der Gungellens in dem Gungellens Gungellens,
 de abgehandelt und Gungellens. Wenn Willen aben in dem Gungellens
 die Gungellens Gungellens Gungellens, und zwar s. In dem Gungellens
 Gungellens Gungellens Gungellens den 22. Februar
 des baldt Gungellens in 1643. Japut, Gungellens Gungellens
 dem aben den 23. In dem Gungellens Gungellens auf dem Gungellens
 Gungellens zu Gungellens in dem Gungellens Gungellens, Gungellens
 Liffen Gungellens mich Gungellens Gungellens, als Gungellens Willen
 an mich in Gungellens, ich wollte mich Gungellens eines Depretat,
 Willen ob Gungellens Gungellens Gungellens Gungellens, in Gungellens
 dem Gungellens Gungellens die Gungellens Gungellens ein Gungellens, und
 den Gungellens Gungellens das Gungellens bis zu dem Gungellens,
 Haben Gungellens Gungellens, das Gungellens und zu Gungellens Willen
 Gungellens, und sind ob mich in allen Gungellens Gungellens,
 Gungellens Gungellens. Datum Gungellens d. 22. Decemb. 1643.

Jacobus
myy
Handwritten signature and decorative flourishes.

NORAKSTS

*Denen Ehrosamen vnnnd respectiven Weisen vnseren Lieben getreuen Burgermeister,
Vogt, Rath vnnnd gantzer Gemeinde der Statt Mytow
Fürstl. Begrebnüß Schreiben*

Von Gottes Gnaden Jacobus, in Liefland zu Churland und Semmgallen Herzogk

Unseren gnädigen gruß Zuvor. Ehrosame vnnnd respective Weise Liebe getreue, euch ist unverborgen, was maßen Gott der Allmechtige unwandelbahren Rath vnnnd Willen nach, die weiland Hochgebohrne Fürsten Herrn Friederichen vnnnd Herrn Wilhelm in Liefland zu Churland vnnnd Semgallen Herzog etc. Vnsern hochseeligen angedenckens respective Herrn Vettern vnnnd Vatern durch den zeitlichen tod der Seelen nach, in die ewige Himmelsfreude abgefordert vnnnd versetzt. Wann wir aber entschloßen, die verblichene Fürstliche Körper, vnd zwar S. vnser Herr Vettern Herzogen Friederichen den 22. February des baldt herannahenden 1643 Jahres, vnser Herr Vater aber den 23. desselben Monats auff vnserm Hause alhier zur Mytow in die Fürstliche Begrebnis Fürstlichem Gebrauche nach beysetzen zu lassen, Alß gesinnen Wir an euch in gnaden, ihr wollet euch durch eure Deputaten, wie es bey solchen traurigen acten gebreuchlich, in gebührendem trauer gegen dieselbe Zeit alhier einstellen, vnnnd den Fürstlichen Leichen das Geleite bis zu dero Ruhestaten geben helfen, das soll vns zu gnädigem Willen geruhen vnnnd sind es umb euch in allen gnaden Zuerkennen erböttig. Datum Mytow den 22. Decemb. Ao 1642

Jacobus

mpp [manus propria]

TULKOJUMS

Godātajiem un cienījamajiem, gudrajiem, Mūsu mīļajiem un uzticamajiem Jelgavas pilsētas
birģermeistaram, fogtam, rātei un visiem birģeriem
Vēstule par hercogu apbedīšanu

Jēkabs, no Dieva žēlastības Livonijā Kurzemes un Zemgales hercogs

Mūsu visžēlīgais sveiciens vispirms. Godātie un cienījamie, gudrie, mīļie un uzticamie, Jums ir zināms, ka Visuvarenais Dievs pēc savas negrozāmās ziņas un gribas aizgājējus – Augstdzimušo firstu Frīdriha kungu un Kurzemes un Zemgales hercogu Livonijā Vilhelma kungu, mūsu svētākajā piemiņā glabāto tēvoča kungu un tēvu, caur laicīgo nāvi aizraidījis un pacēlis dvēselei līdz mūžīgajā debesu priekā. Tā kā esam nolēmuši apbedīt nelaiķa firstu ķermeņus, proti, mūsu svētlaimē dusošā tēvoča kunga, hercoga Frīdriha, nākamā gada 22. februārī, bet Mūsu tēva kunga tā paša mēneša 23. dienā mūsu Jelgavas pils hercogu kapenēs, tad visžēlīgi prasām no Jums, lai Jūs attiecīgajā laikā atsūtītu šurp savus pārstāvjus, kā tas šādos skumju brīžos ir pieņemts, pienācīgi tērptus sērās, un palīdzētu pavadīt hercogu liķus līdz viņu atdusas vietai. Ar to Jūs izpildīsiet Mūsu visžēlīgo gribu un Mēs visā savā žēlastībā sniegsim Jums savu atzinību. Jelgavā, 1642. gada 22. decembrī.

Jēkabs,

mans pašrocīgs paraksts

PIELIKUMS

Pirmā Kurzemes hercoga Gotharda (1517–1587) dēli – hercogs Frīdrihs (1569–1642) un hercogs Vilhelms (1574–1640) 1595. gadā bija vienojušies par kopīgu zemes pārvaldīšanu: Frīdrihs saņēma Zemgali ar rezidenci Jelgavā, bet Vilhelms – Kurzemi ar rezidenci Kuldīgā. Hercogu nesaskaņas ar muižniecību, kas bija aizsākušās jau hercoga Gotharda laikā, īpaši saasinājās hercoga Vilhelma nesavaldīgā rakstura dēļ un pilnībā izpostīja viņa dzīvi. Pēc brāļu fon Noldu nogalināšanas un hercoga Vilhelma apvainošanas slepkavības organizēšanā Kurzemes un Zemgales hercogistes lēņa kungs, Polijas karalis, 1616. gadā atcēla hercoga Vilhelma tiesības uz hercogistes troni un 1617. gadā izraidīja viņu no Kurzemes. Mūža lielāko daļu – līdz pat savai nāvei 1640. gada 17. aprīlī – hercogs Vilhelms pavadīja trimdā nelielā ciemā – Kukulovā/ Pomerānijā. Tā kā hercoga Vilhelma sieva, Brandenburgas princese Sofija (1582–1610), bija mirusi drīz pēc viņu dēla Jēkaba dzimšanas, par nākamā hercoga audžuvecākiem kļuva hercogs Frīdrihs un viņa sieva – hercogiene Elizabete Magdalēna (1580–1649), Pomerānijas-Volgastes princese.

17. gadsimtā Kurzemi smagi skāra Trīsdesmit gadu kara un poļu–zviedru kara notikumi. Hercogam Frīdriham bija ievērojami nopelni, cenšoties panākt Kurzemes neitralitātes atzīšanu no karojošo valstu puses, kā arī nodrošinot Ketleru dinastijas pēctecību Kurzemes tronī. Tā kā hercogam Frīdriham bērnu nebija, pēc viņa nāves Jelgavā, 1642. gada 16. augustā Jēkabs kļuva par Kurzemes un Zemgales valdnieku. Viens no pirmajiem viņa uzdevumiem bija audzētēva – hercoga Frīdriha – un trimdā mirušā miesīgā tēva – hercoga Vilhelma bērnu organizēšana. Valdnieku aprindās 17. gadsimtā, tāpat kā mūsdienās, bēres nebija vispersonisks, bet gan valstiski svarīgs reprezentatīvs pasākums. Abu hercogu mirstīgās atliekas bija paredzēts guldīt Jelgavas pils kapenēs tikai pusgadu pēc hercoga Frīdriha nāves. Kā šādos gadījumos pieņemts, uz bērēm tika aicināti radniecīgo un draudzīgo valdnieku namu pārstāvji no dažādām zemēm, hercogistes amatpersonas, muižniecības un pilsonisko kārtu pārstāvji. Sākotnēji hercogs Jēkabs taupības nolūkā bija iecerējis abu hercogu apbedīšanas ceremonijas noturēt vienā dienā, tomēr hercogiene Elizabete Magdalēna pret to asi iebilda, norādot, ka tas ir pretrunā ar hercoga Frīdriha rīkojumu par viņa bērēm un „pasaule to nesaprātīs”. Hercogs Jēkabs pieņēma šos argumentus un atteicās no sava nodoma, kā to apstiprina kāda viņa vēstule audžumātei 1642. gada 28. oktobrī. (*LVVA, 554. f., 1. apr., 198. l., 1., 4. lp.*)

Gravīras fragments – hercoga Frīdriha bērnu ceremonija Jelgavā, 1643. gada 22. februārī.
LVVA, 5759. f., 2. apr., 284. l., 189. lp.

